

שקרים

דף חדש

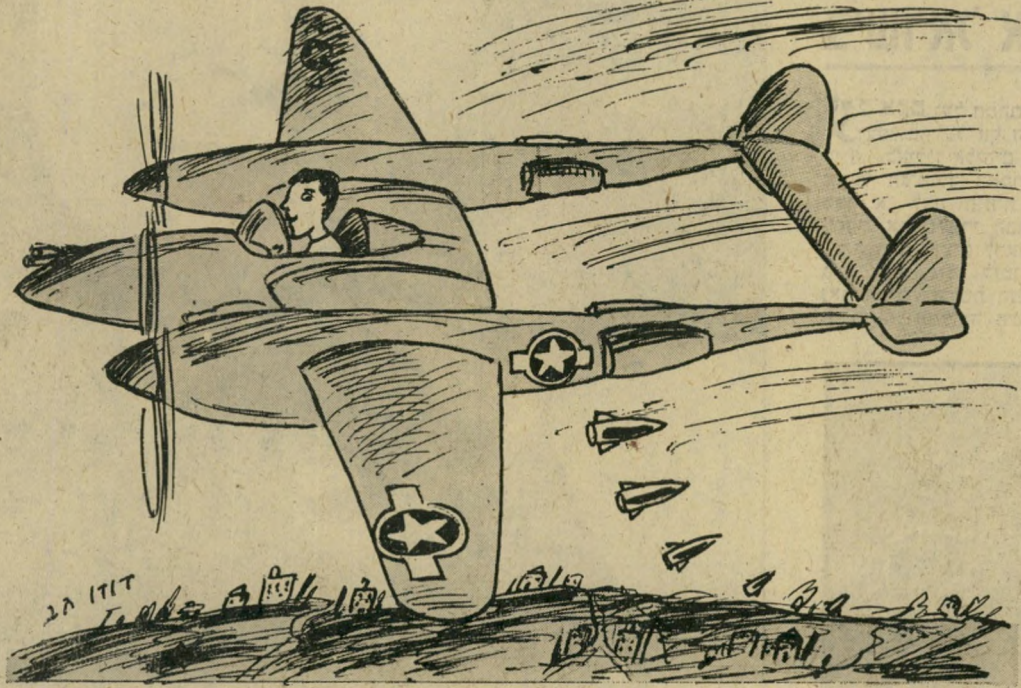
חנך פרמרי

פגעת-בול

היה איש ושמו שליסל, שהנאצים חתכו לו את הלשון בשואה והכניסו לו בעיטה ברגל. הוא לא מת מזה, אבל גם לא נשאר בחיים. יום אחד הופיע במרתף-בניין בעיר נמל לחוף ים חם. אלפי קילומטרים דרומית לשואה. היתה לו מיטה אחת ופתיליה אחת וסיר-לילה וברז מים וקרטון סחור. הוא בא למכור ממתקים לילדי דור-המידבר. היה דור ילדי-מידבר, עם אצבעות זרזרות וגמי-שות מרוב נגינה בחליל, שבילבלו לשליסל את שאריות מוחו, ותוך כדי כך גמרו לו את הוואפלים בלי שיר-גיש. בכל ואפל היה כרטיס נושא תמונת מפציץ. תמונת של מפציצים אנגליים, מפציצים אמריקאיים, מפציצים גרמניים.

היו מפציצים גרמניים שיצאו בוקר וערב להפציץ את האנגלים. היו מפציצים אנגליים ואמריקאיים שיצאו יום וילילה להפציץ את הגרמנים. עמד שליסל בפתח הביתו שלו, במרכז המחנה, באמצע השואה, והביט לשמיים. מפציצים באים ומפציצים הולכים, כולם טרו-דיים במשימותיהם. כולם ממהרים להפציץ במקומות אחרים. במקומות הלא-נכונים, חשב שליסל, שעדיין חשבי יום אחד, ב-19 בספטמבר 1944, בשעה 12:20, חרג מפציץ אחד, נושא סמלים לא-מזוהים, מבין שורות-המפציצים היומיות שבאו והלכו. הוא חג מעל לביתו המחנה והחל צולל לעבר ביתו של שליסל. המפציץ הכבד חלף נמוך-נמוך מעל לראשו, אך במקום לשחרר פצצה, שיחרר מיכל-מתכת מחובר למינצנה. בעוד המיכל צונה ונוחת לרגלו של שליסל המופתע, נסק המטוס ונבלע בתוך השמיים.

שליסל הרים את המיכל ומצא פתק בתוכו. כך כתוב היה בפתק:

יותר משאהבו את המפציצים — אהבו את החירחורים. כשנשמעו החירחורים היו צוחקים וממריאים לשמיים. אוכלים בחוף את הוואפלים עד כמה שניכנס, ואת השאר מעיפים באוויר, בשביל החתולים, אולי. לכולם בילקוט סנדביצים עם גבינה או נקניק ותפוז או תפוח. לכולם חורים מודאגים, שמאחוריהם שרופים כל הפגזים ולפניהם גשרים שטרם נבנו. כשיגדלו יילכו להפציץ גשרים. עם חינוך מעולה ורקע אידיאליסטי-טכנולוגי הם יתגברו וישתלטו בקלות על מיצרות, נוריות-בקרה, מחשבים, כוונות אלקטרוניות. שיגוריה-החליל נותנים קואורדינציה לידים. קואורדינציה בידיים עוזרת להוציא משליסל מפציצים, והכרחית להסתתם.

היה איש ושמו שליסל ששימש מטרה ראשונה למפציצי-העתיד. אחרי שלמדו חשבון ותורה ומשהו על האביב שהגיע ועל פסח שבא, הם באו להתאמן אצלו. הכנה לחיים. הסתתרו והגינו, צללו ונסקו. פגעת-בול, פגעת-בול. השאירו מאחוריהם אדמה חרוכה, מדפים ריקים. עיניים ריקות.

כל שנה ביום-השואה מלבישים אותם בגידי-חג ומעי-מידיים אותם דום. ילדי-מידבר שזופים לבושים-לבן עומי-דיים לזכר אלה שניצלו ממכירת ואפלים, אלפי קילומטר-רים צפונה. המורה שושנה מסתובבת בין השורות, מש-גיחה שלא יהיו הפרות סדר ומשמעת. אחרי-כך מקריאים בקול לא-יציב, חסרי-ביטחון וחסרי-הבנה, את הקטע על הילד היתום שנמלט מקלגסיו של היטלר. היטלר זה חבר של טרזן. היו לו הרקטות הכי טובות בעולם. הוא גמר בשואה מיליונים ילדים יהודים יתומים מסכנים. הוא הפציץ את הרשלה ואת מוישללה ואת חושם. הוא הפציץ את שליסל בלשון, אבל לא מספיק טוב. היטלר קיבל עונש ומת בקבר השחור. שליסל מחרחר בקבר הלבן.

המורה שושנה לא הכירה את שליסל. היא הולכת ישר הביתה, לא קונה גרעינים או ואפלים, אבל מעמי-דה את כולם דום לזיכרו. אחרי הטקס מחליפים בגדים ורצים להפצות. הפצות של צנוברים, של אבנים, של מגרפות בראש. לפרופסור זלצר, נויורכיורוג, היתה הרבה עבודה בתפירת ראשי דור-המידבר.

הפצצה

היה אצל שליסל בין המדפים ילד אחד ושמו ארון. יום אחד יתגייס לצבא ויילך לקורס טיס. הוא יהיה טייס מפציץ.

יום אחד, ב-9 במאי 1977, בשעה 08:09, תשע דקות אחרי צפירת הזיכרון לשואה ולגבורה, הוא יצלול עם מפציצו על מיגרש המיסדרים לובש-החג. הוא יפציץ שורות ילדים בחולצות לבנות ויצלף במורות בשמלות פרחוניות. הוא יטיל פיצצת נפלא"ם אל הבמה, ואשה תשרוף את נר-הזיכרון. אחרי-כך ינסוק במעלה הרחוב וייכנס עם פצצתו האחרונה אל המרתף של שליסל. שליסל כבר יעמוד בכניסה. יחכה לו.

על שם מכונת-הפצצה ידועה. כשבדק דודי את שללו על הגדר, חמש דקות מאוחר יותר, גילה את המסטיק בין שקיות המפציצים. בתוך החפיסה היה מקופל פתק צבעוני. בפתק היה כתוב:

עתידות

כשתיגדל, תרבה במסעות בעולם. תהיה קצין ביטחון במטוס-ניסועים, שהוא פיתוח אזרחי של מפציץ נושא פצצות-אטום. אתה תהיה מוגנים של אנשים שצריכים היו להישמר מפניך. אצבעו-תוך הזרזרות יחטטו בתיקים רבים, אם כי סיכויך להוציא משם שלל קלושים. עיניך יוכלו להסתתר מאחורי משקפי-שמש, כך שלא תודקק להבעת-פנים משל עצמך. יהיה לך אקדח בכיס, אך תוכל להשתמש בו הרבה פחות מאשר ב-אקדח החיצים שבו אתה מחזיק היום. אנשים יחששו מפניך, אך יעריכו אותך. יפחדו, אך יערי-צו. תהיה סמל של גבריות ושל הצלחה. צעירה אחת, אמריקאית, יהודיה, יפה, תראה בך סמל לגזע חדש: יהודי גברי וגאה. לאביה מיפעל טקסטיל בניו-ג'רסי. אביה יקרא לך, תחניף. אחר-כך, שותפי'. אם כי בניו-יורק ערפילי ומעונן, יישארו משקפי-השמש על עיניך שלוש-ימים וחמש שנה. נוח יהיה להם שם.

היה איש ושמו שליסל בלי לשון ובלו רגל. הוא קוקו מהשואה, כך אמר שיקו, שמבין ברפואה. איש זקן בן שלושים או בן מאה, עם פה קרוע בחיזוק מת וזיפייזקן באורך משתנה. כל פעם שחושיו הפגומים מגלים לו שמפציצים נעלמים מקרטון הוואפלים, הוא מורץ בחירחורים של זעם ומנסה להציל את הסחורה. איזה סיכוי יש לו עם רגל ניגרת מול דור שלם של ילדי-טבע?

דור אחרון לשיעבוד

מכין סנדביץ' ותפוז

לדור ראשון לגאולה

היו ילדי טבע אלימים וצחקניים, שנולדו כדי לשמש גיהנום פרטי לאדם שמת חמש-עשרה שנים קודם. יותר משאהבו את הוואפלים, אהבו את המפציצים, ו-

עתידות

יום אחד, אחרי שתמות, תהיה משוגע. תמ-כור מפציצים בשקיות-נייר בארץ מידברית. תמ-כור מפציצים פשוטים, שלא שווים הרבה: מוס-קיטו ולנקסטר ושטוקה. תמכור מפציצים ששוים שניים: יונקסר והיינקל ומיבצר-מעופף. תמכור מפציץ ששווה חמש, אבל מחליפים אותו תמו-רת שבע: בי עשרים-יחשע, נושא פצצות-אטום. ילדים יהודיים יהיו לקוחותיך, במדינת-יהודים. על ההר שבו נשחטו נביאי הבעל.

שליסל הביט בשמיים. המפציץ הבודד היה כגובה חמישה-עשר אלף רגל, ועדיין המשיך לנסוק, כשהוא מבצע מעולים מסביב למחנה. לכאורה בי שבע-עשרה רגיל, אך במקום הכתובת, דומבו' או, יומבו' היה חקוק שם באותיות סת"ם, ליד מיקלעי החרטום:

י י י

טייסו של המפציץ, היום כבר מותר לגלות, היה אליהו הנביא.

חיים לאחר המוות

היתה כתובת-הגרלה מודפסת, לפעמים, מאחורי תמונות המפציצים בשקיות הוואפלים: פ ג ע ת פ ו ל. מי שפוגע בול זכאי לעוד ואפל ולהפצצה נוספת. מנגו, מפקד טייסת שטוקות בקסדת-גולית מול במות יום-העצמאות, העתיק בזהירות עם קופי את הכתובת על אחורי מפציצו. אחרי-כך ניפנף בה מול עיניו הריקות של שליסל, לקבל אישור להפצצות נוספות.

היה דודי הארדי בין המון ילדי גימנסיה בחול-צות תכלת ליד המדפים. ילד חזק עם חינוך מוסי-קלי, בעל אוסף גדול של מפציצים. הכי גדול. הוא חשב טייסת בשעה, להק ביום, כנף בשבוע. היו לו מאה דיביזיות מוטסות. היו לו שיבעה בי עשרים-יחשע יקרים ונדירים. כל אחד מהם יכול להשמיד עיר יפאנית שלמה. כשייגדל, כך כתב בחיבור, יילך להיות טייס.

יום אחד, ב-14 באוקטובר 1959, בשעה 13:35, שעה שידו של דודי בחשה בקרטון הוואפלים בתוך המהר-מה מה הכללית, חמק אל בין אצבעותיו מסטיק אמרי-קאי ורוד וצמיג. מסטיק זה נודע בשם, בזוקה' —